Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Claussen, Sophus
Titel:	Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)
Citation:	Claussen, Sophus: ”Antonius i Paris”, i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344701952/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)
Anvendt udgave:	Antonius i Paris

Nyaars-Hymne

Allah være med os alle! Han give Jer et glædeligt nyt Aar, Læsere og Læserinder! Han fylde Jer Sjæl hele det udslagne Aar med ti Tusind usigelige, utænkelige, umulige og dog ubortviselige Begæringer! Tyve Ønsker i ét Nu! Tyve ubestemmelige Indskydelser i ét Øjekast. – – Aa, det er Evnen til at ønske, som er vore Dages Sol, vor eneste Vej til Lykke – Evnen til Ønske, Attraa, som faar vort purpurrøde Blod til at skynde sig og vor graa, trætte Hjærne til at skyde Blomster.

Allah være med os alle!

Der er Dage, som synes en skrivende saa sorte som det Blæk, hvori han skulde dyppe sin Pen. Eller Dage saa blanke, at han ikke tør plette deres Blankhed med sin Haandskrifts sorte Edderkoppeben, Dage, da han føler, hvad den af alle unge og symbolistiske Franskmænd beundrede *Mallarmé* kalder *Rædslen for det hvide Papir.*

Men der er andre Døgn og Timer, hvor han føler sig draget af det hvide Papir som af en uimodstaaelig Kvinde, og hvor han – hvis man fratog ham Pen og Blæk – vilde begære at skrive med Neglene.

Her i Paris, ved dette Nyaar, tvinger én og samme Forestilling sig stadig ind paa mig: jeg ser Jorden som en stor Globus, hvorpaa Skribenter af alle Aldre og Rangklasser med Pen, med Blyant, med Negle søger at indridse deres Navnetræk. Hvilket Arbejde – for at fylde et Blad eller et Tidsskrift, som i Dag læses og i Morgen kastes i Ovnen!

Allah være med os alle!

... Og dog griber det samme Raseri én selv, saa man maa skrive, selv om det skal ske med Neglene. Det er det usigelige, det utænkelige, det umulige, tyve ubestemmelige Indskydelser i et Sekund, der vil ud igennem Fingerspidserne. I fjorten Dage har jeg hadet det sorte Blæk ...